

РЕШЕНИЕ

№ 12654

гр. София, 31.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **222** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/.
Образувано е по жалба на Ц. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез А. Ч. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25-4332-004916/06.10.2025 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел Пътна полиция, с която на Ц. Г. Г. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДВП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на издадената заповед, тъй като диспозитива ѝ не става ясно какво нарушение е извършил жалбоподателя, както и че не е имал умисъл за извършване на нарушение, ползвайки автомобил с друг собственик само за един ден и без знание, че той е deregистриран. Освен това сочи, че собственика на автомобила не е бил уведомен по надлежния ред за служебно прекратената регистрация на МПС респ. жалбоподателя като водач на това МПС не е знаел. Иска се отмяна на въпросната заповед. В съдебно заседание жалбоподателят, призован не се явява. Представява се от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски. Представя писмени бележки.
Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“, СДВР, редовно призован, не се явява и представлява по делото, както и не изразява становище по жалбата.
Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните намира за установено следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед № № 25-4332-004916/06.10.2025 г., на основание чл.171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП на жалбоподателя Г. е приложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство №[ЕИК]. От фактическа страна е обоснована с това, че на 03.10.2025г. в [населено място], по ул. Г., с посока от бул. К. величков към ул. С. управлява лек автомобил Хюндай Станта Фе с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на трето лице. При извършена проверка е установена служебно прекратена регистрация на МПС на 27.08.2025г., на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП. По преписката няма приложени данни за получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането, съответно и в мотивите на заповедта не е носочено собственикът да е бил уведомяван за прекратената регистрация.

Заповедта се позовава на съставен на жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА 4721812/03.10.2025г. за извършено административно нарушение по чл.140, ал.1пр.1 ЗДвП- управление на МПС, което е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 ЗДвП.

По делото са представени и приети като писмени доказателства документите, съдържащи се в административната преписка, в т.ч. заповеди, основаващи компетентността на издалия административен орган, както и приложената към жалбата застрахователна полица № BG/06/125003325813 от 03.10.2025г. за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил Хюндай Станта Фе с рег. [рег.номер на МПС] .

След като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок от връчването ѝ на 08.12.2025г. лично на адресата. Депозирана е по електронна поща на 22.12.2025г.от активно легитимирано лице, за което индивидуалният административен акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява основателна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен орган по смисъла на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, според който принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б."а", т.6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая полицейски инспектор ОПП, СДВР е надлежно упълномощен, съгласно Заповед № 6400/07.07.2023г. на директора на СДВР (служебно известна на ъсда). Постановена е в писмена форма и съдържа всички изискуеми съгласно чл.59, ал.2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за прилагането на ПАМ, чрез посочване на фактите и обстоятелствата, възприети от административния орган като релевантни в хипотезата на чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) във вр. с чл. 143, ал.10 от ЗДвП. В процедурата по издаване ѝ са спазени процесуалните правила.

Обжалваната заповед е постановена при неправилно приложение на материалния закон.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката дали са установените от административния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за неговото издаване правна норма, респективно дали се следват разпоредените с акта правни последици.

Съгласно нормата, посочена като правно основание за издаване на процесния административен акт – чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;

Приложената на жалбоподателя ПАМ от фактическа страна се основава на управление на МПС със служебно прекратена регистрация поради несклучване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за управляването от него МПС. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.10 от ЗДвП, посочена в заповедта, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

В конкретния случай няма данни до собственика на автомобила да е изпращано уведомление за служебно прекратената регистрация на МПС по чл.143, ал.10 от ЗДвП. Възможно по делото няма представени и доказателства регистрацията на автомобила да е служебно прекратена-представената справка за МПС Хюндай Станта Фе с рег. [рег.номер на МПС] е с последни данни за промяна в регистрацията му от 2006г.

Освен това видно от приложената по делото застрахователна полица № ВГ/06/125003325813 от 03.10.2025г. за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил Хюндай Станта Фе с рег. [рег.номер на МПС] , се установи, че веднага след нарушението на 03.10.2025г. и преди издаване на оспорената ЗППАМ от 06.10.2025г., за процесното МПС има сключена валидна ЗГО. Следователно държавната принуда в конкретния случай, насочена едновременно срещу МПС, на което с АУАН са отнети регистрационните табели и срещу водача, се явява прекомерна и непропорционална. Обществения интерес е защитен, като с отнемане на регистрационните табели и СРМПС, а нерегистрираното превозно средство е спряно от движение. Същевременно държавната принуда по отношение и на жалбоподателя, се явява непропорционална, доколкото с още преди издаване на оспорената ЗППАМ е сключвана и застраховка „ГО“ и следователно необходимостта от превенцията за извършване на повторно нарушение с това МПС е отпаднала.

С оглед гореизложеното няма надлежно приложени доказателства, че са налице основанията за извършено нарушение от категорията на посочените в разпоредбата чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП, а именно чл.175, ал.3 от ЗДвП, което означава, че на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка без наличие на правно основание.

При липсата на приложени доказателства автомобилът да е със служебно прекратена регистрация, не е необходимо да се обсъждат останалите изтъкнати в жалбата доводи за знаенето или не на обстоятелство в подобен смисъл от жалбоподателя.

Приложената на Ц. Г. Г. с обжалваната заповед ПАМ на основание чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП – „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение на чл.175, ал.3 ЗДвП до решаване въпроса за отговорността“, е в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон.

С оглед на гореизложеното, жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предложение второ от АПК и чл.172, ал.5 от ЗДвП, Административен съд- София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез А. Ч., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25-4332-

004916/06.10.2025 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел Пътна полиция.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата.

Съдия: